

LASTENLAULUJA 60 vuoden takaa

Vapaan säestyksen opiskelijat ja solistit
Juontajana Hannu Holma
Tuottaja Pirjo Pesola
15. 3.2017, klo 18.30 Koskelan kappeli

TERVETULOA laulamaan!

Ohjelman yhteislaulut ISOLLA FONTILLA!

RATI RITI RALLA - kans. säv.

Talvilaulu - L. Lundh

PIKKU POSTILJOONI - kans. säv.

Mökin laittaja - P.J. Hannikainen

Hauva ikkunassa - Bob Merrill

JÄNÖJUSSIN MÄENLASKU - Georg Malmstén

Nalle Puhin sadelaulu - Bruno Jubelsky

TELEFONI AFRIKASSA - kans. säv.

Pikku Lauri (Maailma on niin lavea) - S. Lithenius

HOTTENTOTTI-LAULU - Thorbjörn Egner

Sininen uni - Tapio Rautavaara

Pieni ankanpoikanen - Bernard Zaritzky

Pienet sammakot - kans. säv.

Piippolan vaarilla oli talo - engl. kans. säv.

ORAVAN PESÄ - P.J. Hannikainen

PEIPON PESÄ - Heikki Klemetti

Mukana konsertissa Tiina Mäkitalo - laulu, Oona Tamminen - piano, Eero Kujala - klarinetti ja piano, Pentti Rantanen - klarinetti ja bassoklarinetti, Joel Tuominen - piano, Aaron Ritvaniemi - piano ja sello, Sonja Mononen - huilu, Antti Markova - piano, Ville Koponen - puhallinorkesterin johto ja käyrätorvi, Pinja Savijärvi - piano, Pirjo Pesola - ksylofoni, piano, vs-opiskelijoiden ohjaus.

RATI RITI RALLA - sanat *Maija Kontinen*

1. Rati riti ralla, tuli talvihalla, kuuraparta, tuiskutukka, lumiviitta, harmaasukka. Rati riti ralla, semmoinen on halla.
2. Rati riti ralla, mistä tuli halla? Tuolta pohjan tunturilta, lapin lasten laitumilta. Rati riti ralla, sieltä tuli halla.
3. Rati riti ralla, mitä teki halla? Puhui metsät puhtahiksi, jäät ja järvet kantaviksi. Rati riti ralla, sitä teki halla.
4. Rati riti ralla, hyvin teki halla: saavat lapset lasketella, luistella ja lauleskella. Rati riti ralla, kiitoksia, halla!

Talvilaulu - sanat Z. Topelius

Kas, talvella muistaa taas lapsoset luistaa ja suksilla suistaa nyt sievästi näin. Ja hanki se nauskaa, ja jäänraot rauskaa, ja kulku on hauskaa, hei vaan, edespäin!
Nyt lumet ne vilkkaa ja kulkuset kilkaa ja riemua silkkaa on aikamme vaan! Nyt etehen korjan tuon varsani norjan ja siskoni sorjan vien ajelemaan.
Maan talvi kun hyytää ja pyryjä pyytää se silmihin syytää, niin hauskana on. Kun joutuvi joulu ja loppuvi koulu, soi riemu ja laulu taas lopumaton!

PIKKU POSTILJOONI

Minä olen pikku poika postiljooni, postiljooni, postiljooni,
minä olen pikku poika postiljooni ja kiertelen ympäri Suomenmaan.

Minäpä se jakelen ne kirjeet ja muut, kirjeet ja muut, kirjeet ja muut.
Minäpä se jakelen ne kirjeet ja muut, ja naurussa ompe tyttöjen suut.

Eikä mua ilahuta mikään muu, ei mikään muu, ei mikään muu,
eikä mua ilahuta mikään muu, kuin siniset silmät ja naurava suu.

Mökin laittaja - *P. J. Hannikainen*

1. Nytpä tahdon olla mä pienen mökin laittaja, seinät kun saan valmihiksi, toisen pään teen kammariksi, päähän toiseen pirttisen, sievän, hauskan, puhtosen.
2. Sitten vielä rakennan tallin, aitan, ometan, hyv' on olla myöskin sauna, jossa kylven lauantaina, riihi metsän reunassa, nuottakota rannalla.
3. Talliss' oiva hevonen, panna auran etehen, neljä lehmää ometassa, pieni porsas karsinassa, lampahia vuohineen määrällensä kymmenen.
4. Pellot kauniit, viljavat, niityt, nurmet, ruohoisat, paljon voimaa tehdä työtä, sekä aina onni myötä - siin' on kaikki toivehein, joista laulun tään mä tein.

Hauva ikkunassa

(That Doggie in The Window) - alkuperäiset sanat *Bob Merrill*

How much is that doggie in the window? The one with the waggly tail

How much is that doggie in the window? I do hope that doggie's for sale! (1. säkeistö)

JÄNÖJUSSIN MÄENLASKU - sanat *G. Malmstén*

1. Kun pikkupojat suksillaan laski mäessään,
niin jänöjussi pensaastaan katsoi ihmeissään.
Ja niin hän nauroi itsekseen, kun joku lensi yrstölleen.
Niin huoleton tuo leikki on ja aivan verraton.
2. ”Jos mulla oisi sukset vaan, kyllä näyttäisin mä,
mäkeä kuink lasketaan, ja kaikki voittaisin.
Vaik hyppyri tuo katala on mulle liian matala,
niin pilvihin mä hyppäisin; heille näyttäisin!”
3. Mut orava tuo oksaltaan hän silloin haastoi näin:
”Sä pullistelet varmaan vaan, Jussi ystäväin.
Et kyllä hyppää pilvihin, ma vaikka sua auttaisin.
Ja vedon lyön: jos teet sen työn, niin häntäni mä syön.”
4. Jos Jussi vaikka yllättäis, se mistä tiedettiin,
ja jotta kiista selviäis, sukset hankittiin.
Ja kohta mäen huipulta Jussi huutaa hurjana:
”Pois alta vaan, nyt lasketaan, en pelkää ollenkaan!”
5. Ja niin kuin myrsky konsanaan hän syöksyi alaspäin;
ei aavistanut ollenkaan, et voisi käydä näin:
Kas satakunta voltia hän teki ilman holttaa
ja vatsalleen hän kinokseen näin lensi suksineen”
6. Mut orava hän hymyili: ”Se oli miehen työ”
Ja mulla säilyy häntäni, en vielä sitä syö.
Kas muista, Jussi ystäväin, ei pilvet ole maata päin.
Sä usko vaan, kun neuvotaan, tai koeta uudestaan!”

Nalle Puhin sadelaulu - suomalaiset sanat *Reino Helismaa*

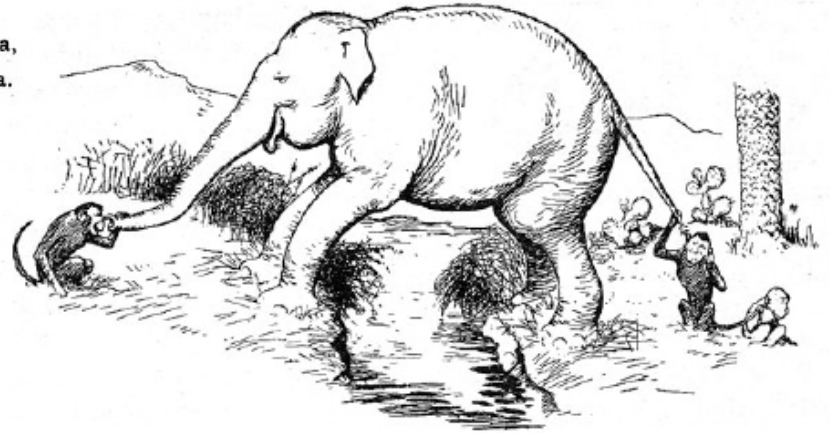
1. Sataa, sataa ropisee, pilipili pom, pilipili pom. Varpaitakin palelee, pilipili pom-pom-pom,
Varpaitakin palelee, pilipili pom.

2. Sataa, sataa ropisee, pilipili pom, pilipili pom. Koko pieni Nalle Puh onnyt märkä , uh-huh-huh.
Koko pieni Nalle Puh on nyt märkä, huh!

Telefoni Afrikassa.

Tänä vuonna Afrikassa marakatit kerran
telefoni-koneistosta kuulivat sen verran,
että jospa jostain vainen pitkän langan pätkän saa,
niin tuo lanka äänen sitten sangen kauas kuljettaa.

Lastenlehti Pääskysen numerossa 11/1910 julkaistiin ehkä
ensi kerran Arvilyn (eli Arvid Lydeckenin) runo "Telefoni
Afrikassa".

TELEFONI AFRIKASSA - sanat *Arvid Lydecken*

1. Tänä vuonna Afrikassa marakatit kerran
telefonilaitoksesta kuulivat sen verran,
että jospa jostain vainen pitkän langan pätkän saa,
niin tuo lanka äänen kauas, sangen kauas kuljettaa.
2. Tuumivat ja aprikoivat: oispa hauska juttu!
Soittelis' ja juttelisi ystävä ja tuttu!
Mutta mistä kummimmasta ihmelangan saisi,
joka kaikki kauniit sanat kauas kuljettaisi?
3. Elefantti, vanha setä, kommervenkit keksii,
tietää viisas varsin hyvin, mikä keino tepsii:
häntä pannaan toiseen korvaan, toinen kärsää käyttää,
ja tuo uusi telefoni kaikki toiveet täyttää!

Pikku Lauri - sanat *Z. Topelius*

1. Maaailma on niin lavea, pikku, pikku Lauri! Siin' on monta loukkoa, pikku, pikku Lauri!
2. Tiet on siinä mutkaiset, pikku, pikku Lauri! Katso, minkä valitset, pikku, pikku Lauri!
3. Monet siellä asustaa, pikku, pikku Lauri! Herran suojass' onnen saa, pikku, pikku Lauri!
4. Enkeli kun kanssas' käy, pikku, pikku Lauri, eipä kytä tielläs näy, pikku, pikku Lauri!
5. Missä viihdyt parhaimmin, pikku, pikku Lauri? Koti kaikkein kallehin, pikku, pikku Lauri!

HOTTENTOTTILAULU - suom. sanat *Jukka Virtanen*

1. Asui kerran Afrikassa Chickadua-joella
pikkupoika Huua Kotti musta, kuin pesty noella.
Ei ollut puettu Kallen tavoin, kulki melkein paljain navoin.
Siten kulki Huua Kotti, hän oli oikea hottentotti.
Naapurina kuningas asui bambumajassansa
sekä kuninkaan rouva ja tytär ynnä koko kansa.
Kuninkaan varpaassa oli känsä sekä rengas nenässänsä.
Hän oli paksu kuin kaskelotti, mutta oli hauska hottentotti.
2. Metsän peitossa kylä oli aivan joen rannassa,
usein nähtiin norsulauma ja leijonan jälkiä sannassa.
Metsään ei siis mennyt kukaan, ellei ottanut keihästä mukaan.
Aina sen myöskin Huua otti, hän oli kunnan hottentotti.
Kerran yöllä kylä nukkui, kuului kumma kahina.
Heräsi nyt Huua heti: Mikä on tuo rahina?
Silloin Huua oivalsi: Nyt on jotain hullusti!
Tiesi myöskin Huua Kotti: ei se voi olla hottentotti.
3. Ei leijonaksi myöskään voinut Huua sitä luulla,
Papu-heimon kuiskaukset tännekin voi kuulla.
Tekeillä on ryöstöretki, kohta hyökkäyksen hetki.
Meistä on jo tehty motti, nukkuu joka hottentotti.
Hän hiipi ulos kuulostellen käsi korvan takana
ja ryömi sitten rummuille, oli kalpea kuin lakana.
Hän otti rummun suurimman, ja kaikki kuuli kuminan.
Rummutti niin Huua Kotti: Ylös joka hottentotti!
4. Rosvojoukko rynnistää jo kylää kohti tuolta,
valmiina on hottentotit, enää ei nyt huolta.
Hyökätessään rosvot näki: hereillä on kylän väki.
Kohta jalat alleen otti, nauroi pikku hottentotti!
Riemastui nyt kuningaskin ynnä koko kansa.
Kokki kaatoi kaakaota heille pannustansa.
Alkoivat he tanssia, kuningas myös mukana.
Aamuun asti kesti hotti, niin sitä tanssii hottentotti!
5. Näin kuningas hän lausui: ”Huuan teen mä prinssikseni.
Saat omaksesi jalkapallon sekä tyttäreni
ja koko loppuikäsi sä kuninkaan oot kaveri.”
Punastui jo Huua Kotti, vaikka oli musta hottentotti.

LASTEN OMA LAULUKIRJA I (FAZER), toim. Lauri Porko,
kuvitus Helinä Kangas, vuodelta 1951

Sininen uni - sanat *Martti Haavio*

1. Joka ilta kun lamppu sammuu ja saapuu oikea yö, niin Nukkumatti nousee ja ovehen hiljaa lyö.
On sillä uniset tossut, ja niillä se sipsuttaa. Se hiipii ovesta sisään ja hyppää kaapin taa.
2. Ja sillä on uninen lakki ja sininen, uninen vyö, ja unista jäätelönpalaa se pienillä hampailla syö.
Ja sillä on sininen auto, ja se auto hyrrää näin: surrur, surrur, ja lähtee unen sinistä maata päin.
3. Ja pieni sateenvarjo on aivan kallellaan, ja sinistä unien kirjaa se kantaa kainalossaan.
Ja unien sinimaahan se lapset autolla vie. Surrur, surrur, ja sinne on sininen, uninen tie.
4. Ja siellä on kultainen metsä ja metsässä kultainen puu ja unien sinilintu ja linnulla kultainen suu.
Ja se unien sinilintu, se lapsia tuudittaa. Se laulaa unisen laulun, lala lallala lallallaa.

Pieni ankanpoikanen - suom. *Kyllikki Solanterä*

1. Pieni ankanpoikanen polskutteli veessä, pien ankanpoikanen lumpeenlehden eessä.
Se lehdestä haukkasi palasen ja sanoi sitten: Mä olen iloinen.
Olen ankanpoikanen, polskuttelen veessä. Kuak, kuak, kuak.
2. Pieni sammakko kurnutteli veessä, pien sammakko lumpeenlehden eessä.
Se sieppasi suuhunsa palasen, jota ankka söi, ja sanoi: Olen iloinen.
Olen pieni sammakko, kurnuttelen veessä. Krr, krr, krr.
3. Pieni vesikirppu myös uiskenteli veessä, ien vesikirppu myös lumpeenlehden eessä.
Ui luokse ankan ja sammakon ja sanoi niille: Iloinen tää veikko on.
Olen vesikirppu vain, uiskentelen veessä. Kuik, kuik, kuik.
4. Pieni käärme veikeä kiemurteli veessä, pien käärme veikeälumpeenlehden eessä.
Pois pelotteli muut, vesikirppusen söi suuhunsa ja sanoi: Olen iloinen.
Olen käärme veikeä, kiemurtelen veessä. Sss, sss, sss.
5. Pieni lumpeenlehti vain yksin kelluu veessä, pien lumpeenlehti vain matalassa veessä.
Ei sammakkoa näy eikä ankaakaan, pois käärme ui vesikirppu vatsassaan.
Pieni lumpeenlehti vain yksin kelluu veessä. Buu, huu, huu.

ORAVAN PESÄ - sanat *Immi Hellén*

Kas kuusen latvassa oksien alla on pesä pienoinen oravalla,
sen poikaset siinä ne leikkiä lyö ja pikku hampahin siementä syö.

On siinä vihreä vilpoinen katto ja naavoista lämpöinen lattiamatto
ja pikkuruikkuiset ikkunat ja vuoteena sammalet vihannat.

Kun talven tuulet ne metsässä laukkaa ja lumet ne lentää ja pakkanen paukkaa,
niin oravan pesästä pienoinen pää se ikkunan reiästä pilkistää.

Ja kuusonen tuutivi tullessa ehtoon siell' oravan poikaset tuttuhun kehtoon.
Ja elämä heillä on herttaisia, kun kuusen latvassa keinua saa.

PEIPON PESÄ - sanat *Immi Hellén*

Koivun oksaan korkealle
teki peippo pesän,
tiri, tiri teijaa, tiri, tiri teijaa
lauloi kaiken kesän.

Sitten alkoi laulukoulu,
tiri, tiri teijaa.
Lempeästi kesätuuli
peipon lasta heijaa.

Muni munat kirjavaiset,
niistä pojat kuori.
Siivet somat, untuvaliset
emo armas suori.

Eikä lapset, liinahapset
henno säikyellä,
että rakkaat riemurinnoin
saavat viserrellä.

1915

Kävi siinä vierahissa
naapurista rastas.
»Tule kummiks», peippo pyysi,
»kernahasti», vastas.

